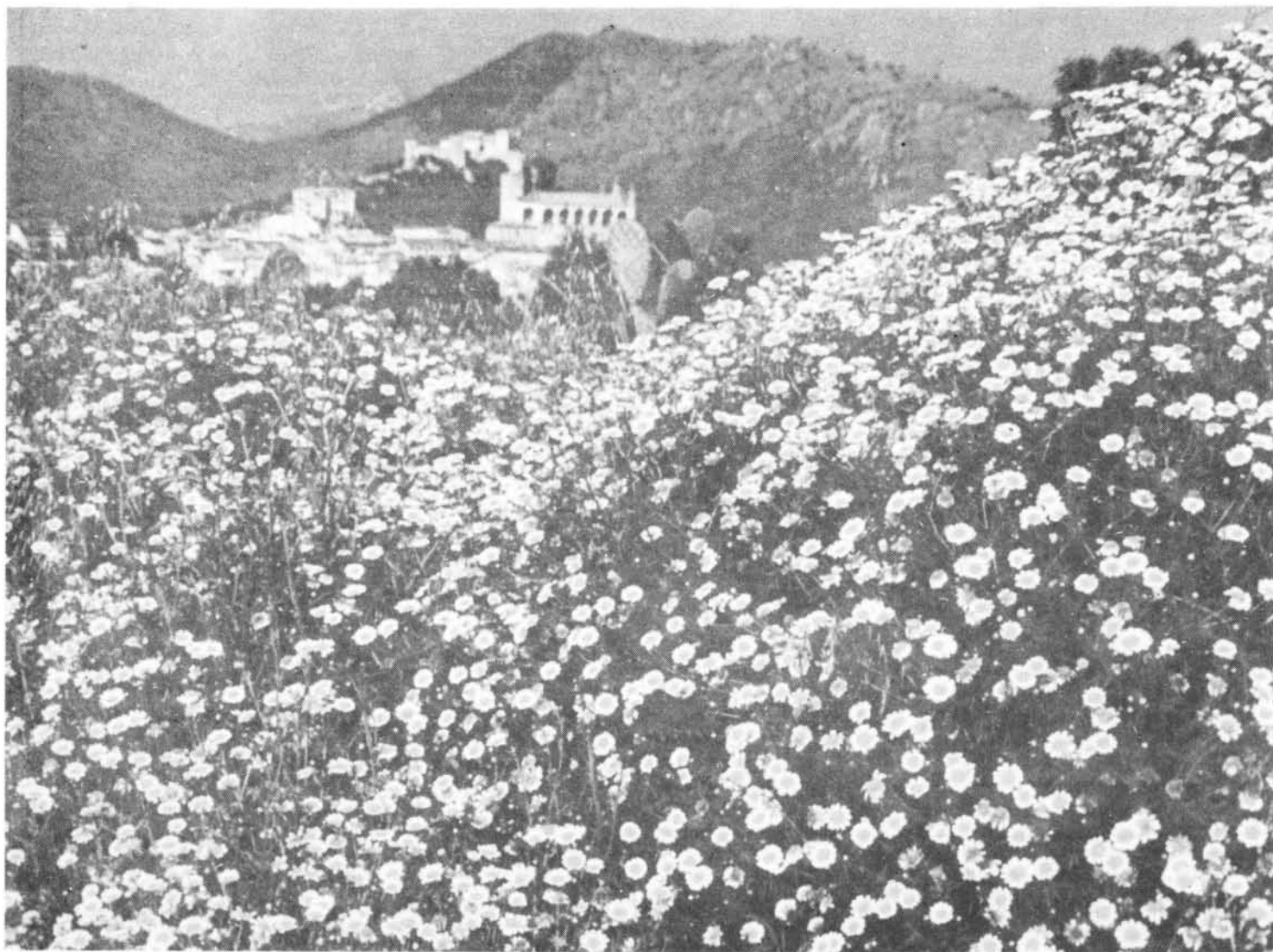

ELECCIONS MUNICIPALS: GUANYAREN "INDEPENDENTS"

Nou Ajuntament: Batle: Jaume Morey Sureda. Regidors: Sebastià Ginard Villalonga, Julià Sansaloni Esteva, Miquel Dalmau Alzina, Miquel Escanellas Lliteras, Jeroni Cantó Servera, Miquel Estelrich Carrió, Antoni Llaneras Esteva, Catalina Th. Bonnín Fuster, Sebastià Esteva Ferragut, Josep Mislata Cuellar, Antoni Maria i Ginard i Pere Cabot Pascual, els 5 primers de "Independents", els 5 següents de UCD i els altres 3 del PSOE.

BELLPUIG

ARTA

ABRIL 1979
N.º 34 - III EPOCA

En este número:

- * Entrevista con el nuevo Alcalde Jaime Morey.
- * Colaboración.
- * Deportes.
- * Resultados Elecciones Municipales, etc., etc.

editorial

Davant d'un món materialista

on el diner val més que les persones,

nosaltres volem construir una comunitat
formada per persones que tractin de conèixer-se més,
d'unir-se, d'ajudar-se desinteressadament,
que tot ho comparteixin,
on no hi hagi superiors ni inferiors,
sinó germans, sense cap discriminació.

Una comunitat autèntica, sense disfresses,
on no s'hi vagi perquè està manat,
ni per obligació, ni per motius socials o familiars.

Davant d'un món superficial i xerrador,

i una Església plena de burocràcia i paraules

nosaltres volem construir una comunitat
que celebri la fe i canviï la vida.

Que no se'n vagi de l'eucaristia
tal com ha entrat, just havent encalientit el banc.

Davant d'un món egoista, mancat d'interès pels problemes dels altres, que es desentén
dels vells, dels malalts, dels infants, dels pobres...

nosaltres volem construir una comunitat
on la Paraula de Déu hi ocupi tot el lloc.
On aquesta Paraula sigui més escoltada i viscuda.
On la predicació no estigui allunyada de la vida,
sinó que parli de la problemàtica de cada dia.

Davant d'un món dividit pel poder, el diner, la cultura, la religió... en classes socials...

Davant d'un món ple de desconfiança, violència, por...

nosaltres volem construir una comunitat
que no accepti les discriminacions,
on no hi hagi diferències de classes.
Una comunitat que sigui llum i esperança
per a tots aquells que ens envolten.

Davant d'un món on les persones són un robot, màquines que produeixen i consumeixen, on les persones viuen com si els altres no fossin,

nosaltres volem construir una comunitat
cada vegada més "missionera",
amb més il·lusió per a comunicar la fe que vivim,
i afrontar els nostres problemes concrets.

Davant d'un món de gent "cremada", ressentida, que no troba a la vida cap sentit,

nosaltres volem construir una comunitat
més jove, amb més cants,
que visqui la alegria de la resurrecció.

Davant d'un món que destrueix la ciutat terrena

i no pensa en el més enllà,

nosaltres volem construir una comunitat
que cregui en la vida,
sempre en camí vers la casa del Pare.

CREDO DE LA COMUNITAT

Portada: Foto Biel Palou

BELLPUIG
ORGANO DE LA MASONERIA DE LA UNIVERSIDAD DEL SEÑOR

REVISTA MENSUAL

N.º 34 - III EPOCA
ABRIL 1979

DIRECTOR:

Rafael Umbert Sureda

CONSEJO DE REDACCION:

Miquel Morey, Antoni Gili,
Jaume Morey, Jaume Mayol,
Gabriel Palou, Serafí Guiscafrè,
Jaume Sureda, Catalina Th. Bonnín

REDACCION Y ADMINISTRACION:

Sant Salvador, 2
Teléfono 56 20 20
Artá

Imprenta Politécnica
Calle Troncoso, 3
Teléfono 21 26 60
Palma de Mallorca

Dep. Legal P. M. 57-1969

HIDRORADIESTESIA

AGRUPACION DE RADIESTESISTAS E INGENIERIA

Estudios radiestésicos de aguas subterráneas, garantizando el caudal
ESTUDIOS GEOLOGICOS, GEOTECNICOS E HIDROGEOLOGICOS
ESTUDIOS RADIESTESICOS DE ONDAS NOCIVAS.

Defienda su organismo de las nefastas ondas nocivas.

Toda consulta que desee hacer será completamente gratuita dirijase por escrito a HIDRORADIESTESIA.

Director hidroradiestesista: D. Miguel Morey. C/. Pontarró, 33. Artá (Mallorca)

Presa de possessió del nou ajuntament democràtic

Dia 19 d'abril passat, a les onze del matí hagué lloc, al saló de sessions de la Sala, replè de gent, la constitució oficial del nou ajuntament.

Estant presents tots els regidors electes: Jaume Morey Sureda, Sebastià Ginard Villalonga, Julià Sansaloni Esteva, Miquel Dalmau Alzina i Miquel Escanellas Lliteras, dels Independents d'Artà; Jeroni Cantó Servera, Miquel Estelrich Carrió, Antoni Llaneras Esteva, Catalina Th. Bonnín Fuster i Sebastià Esteva Ferragut, de U. C. D.; Josep Mislata Cuellar, Antoni Maria i Ginard i Pere Cabot Pascual, del P. S. O. E., es procedí a l'elecció del nou batle, actuant com a responsables d'aquest acte el regidor de més edat Miquel Estelrich i el més jove Antoni Maria i el secretari de la corporació municipal Joan Lliteras Sard.

Els nous regidors, un darrere l'altre, anaren depositant els vots. Els tres membres del P. S. O. E., al moment de depositar el seu vot, digueren amb veu alta el nom del qui votaven que era Jaume Morey.

Fet el recompte dels vots, Jaume Morey Sureda obtingué nou vots, suposant-se, ja que fou secreta la votació, que aquest nou vots, cinc procedien dels Independents, tres del P. S. O. E. i un de U. C. D., quedant elegit batle d'Artà el cap dels Independents Jaume Morey Sureda. Moments després se li entregà la vara entre un gran aplaudiment dels assistents i passà a ocupar la presidència.

El nou batle fén un petit parlament en el qual recordà la gran importància del fet d'haver-se constituït aquest nou ajuntament democràtic, elegit pel poble després de tants d'anys, lamentant que l'actual legislació fos encara passada de moda en quant a l'actuació democràtica de l'ajuntament esperant que es reformi prest i tenint esperança de què tot anirà bé, ja que tots, per damunt tot, estimam Artà.

A continuació es nomenà la Comissió Permanent, quedant constituïda de la següent manera: Jaume Morey, Sebastià Ginard, Miquel Dalmau, dels Independents; Jeroni Cantó, de U. C. D. i Josep Mislata, del P. S. O. E.

El públic nombrós donà les pertinents enhorabones al novell batle i regidors.

i Ja hi som! Ja hem elegit. Tenen majoria, els qui le tenen per voluntat popular. Ara veurem. Sa Comare tenia esperança... Però l'està perdent. Son massa comentaris... es "pleno" fou decepcionant...?

Creiem que un cop pasades ses lluites electorals, tots ferien un cos. A la Sala no hi hauria d'haver partits. Tan sols homes disposats a treballar pel bé de la Vila.

Però es veu que sa política es punyetera. Hi ha opinions per tots els gusts. Uns que el bal-le feu molt bé no donant comissions més que així com volgué.

Altres que això es una dictadura. Nosaltres pensam que hi havia que donar oportunitats als qui volien fer feina. Que vols cultura... idó a Cultura... Ni posarem un altra. Tameteix fins que es canviï la llei de règim local, el bal-le té massa aventajes. Pot fer el que vol.

Vui dir que ses comissions només serveixen per figurar i anant de bona fe per a fer-hi feina. Però sempre el qui té la darrera paraula es el bal-le. Bé perventura el mal encara té remei. Alerta en so dividir. Pensau que en es poble hi hem de viure tots lo mes bé que es pugui.

Fins i tot hem sentit xistes de mal gust. "Es cementiri, pels morts" Home... De totes maneres els consellers s'haurien de prendre seriosament es "plenos". Anar-hi ben enterats. Avui anar a S'Ajuntament es qüestió de preparació. Es vingut un secretari nou i ell pot asesorar. S'han de sebre ses lleis. I ses facultats de cada un. Altra cosa es trobar-se en sos calçons desfets. I se gent se n'adona.

Doctors té la Santa Mare Església... sa Comare s'ha limitat a transcriure comentaris escoltats. Per ara no se pronuncia. Ho farà si ho creu necessari. No vol esser com els escolanets d'amén.

Enhorabona. El curs que ve el Col·legi ja serà Institut. Pagat per S'Estat. Podrán estudiar-hi de franc. N'hi ha que ens han parlat d'uns "informes" que diuen que no seria convenient. No ho creim. Volem dir que no creim que s'hagin fet aquets "informes" abans que se conveniència individual hi ha es de sa Comunitat. Pel poble d'Artà i comarque lo convenient es que es pugui estudiar el batxiller sense pagar r

Vivim uns moments conflictius... d'un poble sense problemes que digué un bal-le passat, hem anat a un poble hipersensibilitzat espinat com un eriçó. Això vol dir que es viu... que pense... que vol esser qui es.

SA COMARE BENETA

LE RECOMENDAMOS ATENCION al presente comunicado:

1 Semana en MADRID desde	4.000 Ptas.
1 Día en GALICIA desde	4.800 Ptas.
(Inclusive Rías Bajas y La Toja)	
1 Semana en GALICIA desde	11.685 Ptas.
1 Semana en LONDRES desde	9.200 Ptas.
1 Semana en CANARIAS desde	14.900 Ptas.

Viajes de Novios, Individuales y colectivos. Estados Unidos, Cuba, México, y cualquier parte del Mundo. Billetes Marítimos, Aéreos, Ferrocarril y Autocar a cualquier destino. Desde su casa a la nuestra (que es también la suya) hay escasos segundos, utilizando el teléfono, Llame, por favor, a los números: 56 34 02 - 56 35 97, donde gustosamente le atenderemos

VIAJES CARDOSA, S. A.
Leonor Servera, 35. CALA RATJADA

GENT DE PER LA VILA

JAUME MOREY SUREDA

PRIMER BAL·LE DEMOCRÀTIC D'ESQUERRES

A la gent li fan una mica de por es canvis. Tal volta per això quasi sempre han de venir per accions revolucionàries. Aquí el cas no es estat així. De les urnes a tota netedat es sortit bal·le qui es sabut cridar a la comunitat artanera amb la veu de la convicció. En aquest preàmbul no en feren l'elogi de la persona ni molt menys l'ensensari dels interessats. Ens limitem a presentar el qui es estat el primer bal·le socialista elegit democràticament. Les persones son filles i moltes voltes hereves dels seus actes. Tot seguit van les declaracions de la nostra primera autoritat. Autoritat com ens diu donada pel poble i del us de la qual es pot sentir demanat qualsevol dia quan ens tornin a cridar per depositar la voluntat sobirana dins l'urna discernidora.

Ara que ja ets Batle, ¿quines possibilitats veus de dur endavant el vostre programa electoral?

—Nosaltres férem un programa que creim realista, és a dir, ajustat a les necessitats i a les possibilitats. Amb els regidors obtinguts creim que el podem dur a terme, ara bé, no depèn únicament de nosaltres. El programa que férem era un programa de consistori, no únicament d'una part. Podríem dir que les possibilitats se centren en disposar de cinc vots sobre tretze i en el fet que el nostre programa és, crec que ho és, el més detallat i més extens. Nosaltres anirem proposant el compliment, però són tretze les veus que hi poden dir. Si haguéssim tret majoria, set regidors, diria que no tenim cap problema per aconseguir el programa. No essent aquest el cas hem d'anar a la negociació. A la política, en una paraula. Amb tot i amb això pens que el nostre programa és molt vàlid i que podrà ser un canal adequat al moments que correm.

—¿Per què presentàveu la vostra candidatura com a independent si les declaracions d'en Sebastià Serra als mitjans de comunicació donaven a entendre que estàveu a ses ordres del PSM?

—Sortírem com a independents pels motius que explicàrem al programa i als nostres mitjans i ho mantenim totalment. Jo no crec això que de les declaracions del secretari del meu partit se pugui deduir que "estam a ses seves ordres". En primer lloc, no estam a ses ordres de ningú. En segon lloc, la negociació que se duia a terme i que motivà les declaracions d'en Serra, se referien a la batllia de Ciutat: això picava, i molt. Al PSOE li interessava tenir el vot del PSM, vot que se cotitzava a alt preu; basti recordar les ofertes de UCD a canvi de l'abstenció. Una de les exigències del PSM fou demanar el vot del PSOE d'Artà a favor nostre, perquè jo som del PSM (cosa que en cap moment no amagàrem) i el nostre era i és un programa progressista. L'executiva del meu partit, si podia ajudar que nosaltres obtenguéssim la Batllia d'Artà, crec ben lògic que ho fes. En cap moment, però, no va "oferir" a ningú el nostre vot. No podia ni ho hagués aconseguit. Un detall més: el PSM no m'ha consultat per res a l'hora de negociar amb el PSOE. No ho havia de fer, no estam a ses seves ordres, de cap manera. Sobretot, tu saps bé d'on surt aqueixa bolla tan bona de desinflar.

—¿Quins plans teniu per formar comissions? ¿Serà cada regidor responsable d'una part o fas comptes fer una batlleria presidencialista?

—El pla que tenim és fer-ne cinc de comissions: economia, urbanisme, cultu-

ra, salubritat i governació. Els Presidents actuaran com a coordinadors de les qüestions que seran distribuïdes entre els regidors. Cada regidor serà responsable en uns punts que se decidiran en sessió plenària. Aquesta organització la proposaré jo, com a Batle, perquè així està reglamentat, però qui decideix és el Consistori, per tant ja pots veure que el "presidencialisme" serà molt atenuat. Dia 19, quan vaig prendre possessió, ja vaig acceptar públicament el compromís de donar, en tant no surti la nova legislació, gran protagonisme a les comissions i al ple.

—¿On estaran col·locades les pissarres informatives?

—Pensem en tres, de moment. A baix de les escales del convent, a un lloc encara no determinat però que volem que sigui entre el Dorado i el Mannix, i la darrera a la Colònia. No seran pissarres, seran vitrines.

—¿Quan començarà a actuar el regidor de dia?

—Ho decidirà la sessió plenària de demà (per dia 26).

—I suposem que els regidors dels altres partits es neguin a perdre hores per atendre el públic, ¿quines mesures pendràs?

—Fer-ho públic. El poble ha de saber qui col·labora i qui no. Altres mesures ja les prendrà el ple, que serà on s'haurà decidit i on s'hauran de justificar les actituds i on se demanaran responsabilitats.

—El vostre programa electoral no parlava del deport, ¿què pensau d'instal·lacions esportives i què de la protecció a les entitats locals?

—Perdona, no només en parlava sinó que crec que era el que ho tractava d'una forma més racional i realista. Era fàcil caure en la tentació demagògica en aquest punt i nosaltres, que ho vérem, procuràrem no caure-hi. S'encarregarà el projecte del polideportiu i se donarà suport a les entitats locals, si així ho aprova el ple, naturalment. El nostre programa ho contemplava i ho mantenim. Com la resta.

—¿Quina serà la política del consistori sobre les activitats artístiques i folklòriques?

—La que decideixi el ple sobre el projecte que li presentarà la comissió de cultura. En principi l'Ajuntament no ha de negar el suport a cap iniciativa popular. El nostre grup propugnarà la potenciació d'aquestes iniciatives i serà molt gelós a l'hora de garantir que siguin, com a mínim, escoltades.

—L'Endevallament va ser declarat, fa uns anys, d'interès local, ¿què en pensau vosaltres?

—De l'Endavallament en si, tot i que la resposta anterior se li pot aplicar, pens que és una cosa totalment integrada en el

poble. Si depèn de nosaltres no li faltarà mai l'ajuda.

—¿No serà necessari crear una autèntica comissió de relacions públiques?

—No ho sé. Al nostre organigrama està previst que l'encarregat de les relacions públiques formi en la comissió de governació. El temps dirà si cal crear-ne una d'especial únicament per a aquesta funció.

—¿Tal volta una comissió d'iniciatives? ¿Pensau posar bústies per a les reclamacions o suggerències que us facin o, com en temps del franquisme, exigireu un segell per sol·licitar alguna cosa?

—No, les iniciatives o han de sortir dels grups amb representació consistorial o dels particulars. Una comissió d'iniciatives sona a franquisme, que tot ho volia canalitzar "orgànicament". En el primer cas, les presentaran al ple. En el segon s'arbitrarà el sistema amb el qual també siguin estudiades totes les proposicions. Per a suggerir o reclamar sempre estaré a disposició de l'artanenc que tenguí què dir. Respecte a la resta de la pregunta hi ha sol·licituds que cal fer-les oficialment, perquè és de llei; ara bé, volem desterrar els indicis d'administració franquista en el sentit què tu t'hi refereixes.

—¿Quan coneixerem que és entrat un nou consistori?

—Ah, això depèn de la capacitat d'observació de cada qual. Jo i els regidors del nostre grup començarem dia 20 mateix a fer feina i organitzar la forma d'actuació. Te puc dir que n'hi ha haguts que a les vuit del matí de dia 20 ja ho sabien que la cosa havia canviat. En general, però, crec que el Consistori se mereix els cent dies famosos com a marge de confiança. Si vols, quan hagin passat, és a dir, dia 31 de juliol, ens podem tornar veure i en parlar.

—¿De veritat pensau caminar o seràn tot projectes?

—Clar que pensam caminar. Els projectes són la primera passa i nosaltres no volem moure un peu si no és per fer camí. Farem camí, t'ho asseguro, i el poble el veurà i també veurà perquè haurem arribat allà on haurem arribat. Si no se va més enllà de la primera passa en alguna de les direccions que ens hem traçat, serà perquè hi haurà un motiu que ho justifiqui i aquest motiu no serà mai la peresa o el desinterès.

—Hi ha qui creu que el teu pas pel Club Llevant no es distingirà precisament

per les realitzacions, ¿què les diries an aquest?

—Jo respect totes les opinions. Abans de dir-los res hauria de saber qui són. No fos que se donàs el cas de qualche canvi de camisa, com sé que s'ha donat. però això també ho respect. Sobre el Club Lleuant tenc la consciència molt tranquil·la en un punt: ningú no podrà negar la dedicació que jo hi he aportat i que consider que ha estat sempre la que hi podia dedicar. Com a president que vaig esser, com a directiu que vaig esser i com a soci fundador que som.

—¿Tindràs vara en mà i reglament a l'altra o hi haurà una mica de mànega ampla?

—Tot, però amb matisos: vara amb mà, no per baldar ningú sinó com a símbol de l'autoritat que el poble ha depositat en mi perquè el defensí. Ja vaig dir dia 19 que no era qüestió de duresa sinó de fermesa. Llei amb mà també perquè és l'única garantia de rectitut i igualtat per a tots. La llei ha de ser llei, si volem que el món rodi millor. Mànega ampla també, no per aclucar els ulls segons quan, no, els ulls sempre oberts, però amb la ductilitat del sentit comú, del sentit de justícia, del sentit d'eficàcia. En conjunt diria que l'autoritat no s'ha de témer, sinó que ha d'amparar, en la justícia i el bé comú.

—Suposat que heu de mester tots els vots, ¿com pensau atacar el problema dels escaps lliures que eixorden els vianants?

—Si no hi ha més solució que la representació no dubtis que la usarem, malgrat ens hagi de costar uns vots. Si l'ús de l'autoritat és correcte no se perden vots, al contrari, crec que se'n guanyen.

—¿I els excessos de velocitat per dins la vila? ¿I els aparcaments incorrectes?

—La resposta anterior també serveix per aquesta. Hem de fer un poble habitable per a tots. Qui no ho vulgui acceptar o ataquí la convivència, s'haurà d'atendre a

les conseqüències. Hem començat avisant els conductors dels cotxes mal aparcats i en pocs dies d'avisar sense denunciar ja s'ha notat una resposta encoratjadora en el comportament dels conductors, però això no basta. Avisarem fins a principis de maig, després seran sancionats. Ten en compte que hi ha punts on no era possible circular, era un abús i el volem tallar.

—Segurament vos faríeu impopulars posant impostos especials, però si no ho feis ¿com pensau arrenjar els carrers tan infernals?

—Potser sí, les contribucions especials sempre són impopulars. Ara bé, parlem de la història passada. Jo pens que la forma més segura i ràpida de fer-se impopulars és amagant l'administració dels doblers de tots, de les pessetes del poble. Això no passarà. Si s'han de posar contribucions especials, se sabrà bé la causa i abans de ser efectives, el poble hi podrà dir. I seran escoltats.

—¿I la plaça del Pare Llinàs?

—Es un punt que serà tractat per la comissió d'urbanisme. Jo pens que aquella embalada famosa no era terrorisme, com qualcú va deixar escapar tot alarmat. Jo crec que allò, així com estava aleshores, incitava al terrorisme. Encara hi ha molt a fer, però ja t'he dit que això serà la comissió adequada la que ho proposarà.

—¿Hi haurà una nova política sobre els funcionaris municipals?

—Com en tot. També en això segueix vigent el nostre programa. S'ha d'avaluar el rendiment del cos laboral que depèn de l'Ajuntament per saber si el profit està en consonància amb el cost. En tot cas s'han de cercar solucions democràtiques i respectuoses amb tots els drets de tots. Com dèiem al nostre programa, això és tasca d'una comissió especial.

—Parla'm un poc de l'espina que dus clavada, com m'han dit.

—¿Quina espina?

—No sé, ¿què digueren de vosaltres a un míting, de si anàveu disfressats...?

—Ah, bé, però això no és cap espina, ni molt manco. Me consta que la intenció de qui la digué no esperava les interpretacions que després se'n feren. A mi no me preocupa gens, al contrari, els strip-teases que nosaltres farem, i les farem, no ens han de perjudicar gaire. La roba que ens traurem farà que qui no tenia confiança en nosaltres en pugui tenir. Sí, va ser una frase fora de lloc això de tractarnos, a nosaltres, al PSOE i al PCE, de disfressats de "caperucitas". Per dos motius: perquè no és veritat i perquè al final hi poden sortir escaldats ells. Ten en compte que aquesta frase anava a remoure la por de la gent, com si votar a qui no fos ells, fos un risc terrible, un perill terrorífic. I el perill és inexistent, no hi és, no hi ha motius per tenir por. Ells volien capitalitzar la

por. Molt bé. Nosaltres volem capitalitzar la confiança. Aposto deia que al final en poden sortir escaldats: perquè si nosaltres demostram, i ho demostrarem, que podem governar sense que el món s'enfonsi, sense que ocorri cap desastre, desfarem tot el que UCD muntava amb frases d'aquest estil. Si demostram que és possible el canvi, que és possible, que és real això d'anar envant guiats per mans que no parlen de tenir por sinó de tenir confiança, aleshores poden quedar-se tot sols perquè la gent té bon nas i coneix qui val i qui no. Però vaja, no cal donar-hi més voltes. Torn a dir que no és cap espina. No ens va fer cap gràcia, però no res més.

—¿Què me'n dius de la inauguració que has tenguda?

—Uf, és una experiència que esborrona. Si fos supersticiós... Ha estat una autèntica emergència i en aquests moments únicament podia fer ús del sentit comú. Quan hi he arribat els ferits ja estaven en bones mans i aleshores se tractava d'assegurar la integritat física dels habitants de les cases confrontants i proveir-los de lloc on poden passar la nit. Demà matí s'avaluarà amb més exactitud la magnitud del perill i disposarem tot lo necessari. Esper que coses com aquestes no sovintejin en els quatre anys que venen.

—Això ens obliga a parlar de la política urbanística...

—Bé, la qüestió urbanística ha estat fins ara gairebé un caos i ja se sap qui en treu les tallades d'aquest brou. En el nostre grup tenim les idees claríssimes sobre aquest punt: és necessari complir la llei; si hem de començar, ja, amb sancions, hi començarem; però s'ha d'acabar amb l'anarquia que fins ara hi ha hagut i de la qual únicament se'n deriven perjudicis pel poble. Per tant que ningú no s'estranyi si se és intransigent amb aquestes qüestions: creim que és imprescindible esser-ho. I deixem-ho perquè hauríem de senyalar. Només te diré que així ho plantejàvem al nostre programa i vàrem esser els més votats, per tant, hi ha aprovació implícita amb aquest cúmul de vots per a la proposta que fèiem.

—Si vols, i acabarem, parla'm del que vulguis que fassi referència a l'Ajuntament.

—Mira, sempre m'agrada dir que tenc confiança en l'èxit. No meu, ni del meu grup. En l'èxit de l'Ajuntament. Si tots hi sabem abocar la nostra cooperació, el camí serà més o manco fàcil de superar, però el farem. Entre tots. Hi ha una bona tasca, però sense exagerar, ni molt manco dramatitzar. Mira, jo crec que Artà és un poble del qual un pot sentir-se satisfet d'esser-ne part perquè és un poble que sap estimar les seves coses. I, com tantes vegades, ara no se tracta de res més.

SERAFI GUISCAFRE

CASA NAVAL

BAR-RESTAURANTE

URBANIZACION BETLEM

COLONIA SAN PEDRO

(Nueva dirección)

Abierto todo el año.

Salón para banquetes y bodas.

Sauna y piscina climatizada.

Pistas de tenis.

TRABAJOS DE FONTANERIA

Lavabos, bidets, waters, platos ducha y bañeras

ROCA y SANGRA, GRIFERIAS BUADES

y toda clase de grifería.

Tubos hierro y plomo.

Termos eléctricos y butano.

**JORGE
LLULL
RIERA**

Rafael Blanes, 53 - Teléfono 56 22 77 - Artà (Mallorca)

ACABAR CON EL MONOPOLIO DE LA ENSEÑANZA

Un deber testimonial de la Iglesia en Artá

Deseo hacer constar que cuando me he decidido a escribir este artículo lo he sentido como un deber que nace de una triple condición mía: como simple ciudadano, como profesional de la enseñanza y como católico; no sé cuál de estos tres aspectos haya pesado más en última instancia, pero sí sé que cualquiera de ellos hubiera sido suficiente para hacerlo.

Vaya por delante mi aclaración de principios con respecto al tema que debo tratar. Creo, en primer lugar, en el derecho que asiste a los padres de elegir libremente para sus hijos el tipo de educación que mejor les parezca; creo también en la libertad de los docentes para enseñar según su propia conciencia, y creo igualmente en el derecho que asiste a los niños, adolescentes y jóvenes a no ser manipulados por la enseñanza.

Hoy me interesa preferentemente tratar aquí sobre el primero de estos principios, y sacar de él sus conclusiones pertinentes.

La libertad de los padres para decidir que tipo de educación vayan a recibir sus hijos es un derecho tal que solamente puede ser de algún modo matizado o mediatizado por estos dos hechos también reales: Uno, que estos hijos suyos han de integrarse a una Sociedad, y que, por tanto, esta Sociedad tiene también derecho a que los muchachos se eduquen en un sentido de solidaridad social; el otro, que los

chicos van creciendo no sólo en estatura, sino también en responsabilidad, y, en consecuencia, en la medida que vayan adquiriendo criterio propio deben ser debidamente escuchados y respetados en esta cuestión. Por todo lo demás, los padres son los responsables directos de la educación de sus hijos y, por tanto, tienen este deber y este derecho que nadie les puede negar ni en la teoría ni en la práctica.

Naturalmente este derecho lo reivindico bajo el triple aspecto a que antes hacía referencia: Como ciudadano, porque fundamentalmente creo en los valores básicos de la cultura y la sociedad occidental a la que pertenezco y, por tanto, en los "Derechos Humanos" tal como se reflejan en la Declaración Universal de las Naciones Unidas, cuyo artículo 26-3 consagra este derecho. No hace falta recordar que, además, este derecho está garantizado también en la Constitución Española.

Como profesional de la enseñanza, y por coherencia pedagógica, creo también en este derecho de los padres, porque solamente si ellos sienten que realmente han podido escoger el tipo de educación que desean para sus hijos, se les puede pedir y urgir su participación real y eficaz en las directrices y gestión de los Centros educativos, y sólo así será tal vez posible acabar algún día con el divorcio endémico entre Familia y Escuela, cuyos resultados no voy siquiera a comentar.

En cuanto que soy católico —y éste sea quizás el aspecto que mayor vela me dé en este entierro y mayor derecho a intervenir en este problema concreto de Artá— puedo afirmar también con la máxima firmeza este derecho inalienable de los padres. No voy a entrar en detalles —por lo demás innecesarios, pues sobradamente los conocen quienes pueden resolver el problema—, voy a recordar solamente que este derecho ha sido siempre y constantemente defendido por la más tradicional doctrina católica y aún recientemente ratificado y reivindicado por la misma Conferencia Episcopal Española. Y, además, —y esto también cuenta— porque así lo sentimos y defendemos los cristianos de a pie cuando se tercia...

Pasemos ya al caso de la Educación General Básica (E. G. B.) en nuestro pueblo.

Por hechos y situaciones complejas de analizar (entre las que me consta existió

una mezcolanza de buenas intenciones, de ideas un tanto arcaicas sobre el concepto de educación cristiana, y aun de cuestiones económicas entrelazadas), la cuestión real es que *toda la Enseñanza General Básica en Artá* está en manos de Centros de la Iglesia.

Algún católico artanense puede pensar que ésta es una situación ideal, porque "así todos los niños reciben una adecuada educación cristiana". A quienes entre mis amigos creyentes piensen de esta manera, les tengo que recordar que así nos "cargamos" bonitamente unos DERECHOS HUMANOS y una DOCTRINA CONSTANTE DE LA IGLESIA, y que este hecho nos incapacita éticamente para poderlos urgir o reclamar en otras latitudes cuando nosotros, en nuestra propia casa, no los sabemos respetar.

Nuestro pueblo es pluralista social, política y religiosamente, en consecuencia, tienen que serlo también los Centros educativos, si no queremos violentar las conciencias de padres y educadores.

La Iglesia en Artá, mientras no renuncie de hecho y de una manera real y concreta al monopolio de la enseñanza en E. G. B., no puede —no podemos— denunciar con cara alta y manos limpias ninguna de las demás injusticias morales o sociales que se nos planteen, por aquello de: "médico, cúrate a ti mismo..."

Hay que dar paso, todas las facilidades y todos los apoyos que sean precisos para que pronto, ahora, ya, en nuestro pueblo se pueda poner en marcha una Escuela Pública de E. G. B. en igualdad de condiciones sociales y económicas con nuestros Centros privados, para que así, claramente y sin ningún tipo de condicionamientos, sean realmente libres los padres para ejercer este derecho que les corresponde de elegir para sus hijos la educación que su talante les dicte.

Hay millones de pesetas invertidos por en medio, que en algunos casos hay que amortizar y devolver. Lo sé.

Pero, cuando están por en medio los derechos reales de la gente, este argumento languidece. Siempre cabe vender lo que ya no se necesita y pagar deudas...

¡Hay que hacerlo ya!

La Iglesia en Artá debe este testimonio a nuestro pueblo.

Sólo pido perdón por haber tardado tanto en escribir este artículo

JAIME SANCHO
Profesor

Lois
JEANS & JACKETS

LO MAS AVANZADO
EN LA MODA
DE PRENDAS TEJANAS

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

VICENS, S. A

Calle A. Blanes, 42
Teléfono 56 22 19
ARTA

Cristalería Isleña

GRAL. GODED, 4
TELEFONO 55 06 33
MANACOR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
ACRISTALAMIENTOS EN GENERAL

Instalaciones Eléctricas

Instalaciones Sanitarias

Eléctrica ARTA - LUX
Venta de Electrodomésticos en general

Avenida Costa y Llobera, 34
Teléfono 562306

ARTÁ (Mallorca)

PLENO DEL NUEVO AYUNTAMIENTO

Había despertado cierta expectación la convocatoria del primer Pleno Ordinario del Ayuntamiento que se celebraba después de la toma de posesión del nuevo Consistorio. Por vez primera en muchísimos años se anunció públicamente la sesión, invitándose al vecindario para que asistiera a la misma.

Con el salón de sesiones abarrotado de público y asistencia de todos los miembros del consistorio en la hora prevista, se celebró el acto. Previa salutación del Alcalde a los asistentes, se dio comienzo con la lectura del Acta de la toma de Posesión, primer punto del orden del día, que era muy extenso si bien con apartados que no eran de relevante interés.

Pasamos a destacar los puntos más importantes que se trataron.

—A propuesta de la Presidencia se solicitó la renovación de los contratos del Arquitecto Municipal y del Asesor Jurídico, propuesta que fue aceptada por unanimidad.

—Se eligió, también por unanimidad, al Concejal del PSOE Antonio María Ginard, como Depositario de los Fondos del Ayuntamiento (no se presentó otra candidatura al cargo).

—Con carácter temporal y también por unanimidad, se establecieron turnos de Concejales para que de 20,30 a 21,30 esté uno de ellos en el Ayuntamiento, todos los días excepto sábados y festivos, para atender las posibles consultas de la gente. (Se excluyen del turno los miembros de la Comisión Permanente).

—Se acordó celebrar las reuniones de la Comisión Permanente todos los martes. Y se fijó el último jueves de cada mes para los Plenos Ordinarios.

—Se informa por el Alcalde de la peculiar concesión-autorización del bar instalado en la Playa de S'Aduaia, debido a circunstancias especiales, aceptándose por unanimidad la continuación temporal del mismo mientras se estudia una nueva fórmula para el próximo año.

—Ordenó el Alcalde constara en acta su autorización permanente porque los Concejales puedan, en todo momento, revisar y estudiar los diversos documentos y expedientes, para lo cual y según la nor-

mativa legal, debían, previamente, estar autorizados por el Alcalde.

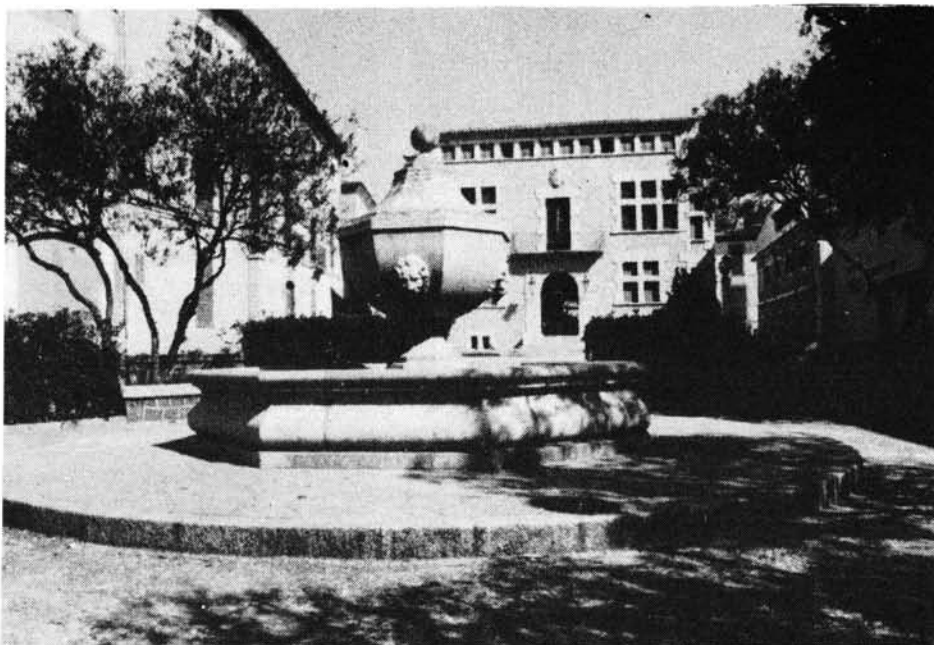
—Se dio cuenta de la toma de posesión del nuevo Secretario.

—Se informó asimismo por el Alcalde de las medidas adoptadas ante el accidente que se produjo en las obras de demolición de una finca en la calle de la Sombra.

—En el capítulo de ruegos y preguntas del Concejal del PSOE Pedro Cabot, recabó de la Presidencia información acerca de los problemas observados ultimamente

en el suministro de agua potable y en la deficiencia de la iluminación pública. Se le contestó al punto primero, que al haberse averiado una bomba en Sa Font de la Vila, se suministraba agua únicamente del pozo de Costa y Llobera. Sin embargo la bomba averiada estaba en reparación y a punto de ser ultimada. En cuanto al segundo punto, se está pendiente de estudio técnico.

Y sin más asuntos que merezcan destacar se levantó la sesión.

NECESITAMOS COCINERO o COCINERA

Ofertas:

Restaurante SOL Y MAR

COLONIA DE SAN PEDRO
(Artá)

PISCINA
PISTAS DE TENIS
PARQUE INFANTIL

RESTAURANTE-BAR **SOL Y MAR**

Dirección: STERNAL

COLONIA DE SAN PEDRO
ARTÁ (MALLORCA)

ELECTRODOMESTICOS

RADIO Y TELEVISION

COMERCIAL

SANSALONI

Bicicletas - Velomotores - Motos y Motores Riego
Objeto regalo y Juguetería

Calle Recta, 2 - Teléfono 56 22 93

ARTA (Mallorca)

CATALINA TH. BONNIN
GRADUADO SOCIAL COLEGIADO

ASESORIA LABORAL
SEGURIDAD SOCIAL
SEGUROS EN GENERAL

C. Quatre Cantons, 5 - Tel. 56 20 22
A R T A (Balears)

RESULTADOS:

PRIMERA REGIONAL PREFERENTE:

Artá 0 - Murense 4
Porreras 4 - Artá 1 (Riera)
Artá 2 - Serverense 1 (Riera)
España 3 - Artá 0
Llosetense 2 - Artá 1 (Artigues)
Artá 2 - Calviá 0 (Riera)

Clasificados en undécimo lugar, y Riera un año más consigue el "pichichi" de la Preferente.

En el trofeo de la regularidad: Eustaquio (vencedor destacado), M. Ferrer, P. Durán, J. Riera y M. Hernández, hasta 29 fueron los jugadores alineados... etc.

AFICIONADOS:

Escolar 2 - Artá 2 (Barbón y Palou)
Artá 2 - Can Tià Taleca 0 (Barbón y Mestre)

Serverense 5 - Artá 0
Artá 2 - Escolar 1 (Barbón y Artigues)
Can Tià Taleca 3 - Artá 0.

Vencedores de su grupo disputan la final frente al Duransa. Ida.— Artá 1 - Duransa 0 (Sancho).

JUVENILES

Mariense 0 - Artá 1 (Rocha)
Campanet 1 - Artá 3 (Riera 2, Ríos)
Artá 4 - Villafranca 3 (Genovart, A. Rayó 2, A. Riera).
Llubí 3 - Artá 0 y retirada del equipo.
Disputan la liguilla de ascenso
P. Arenal 0 - Artá 1 (Genovart)
Artá 4 - Rcto. Victoria 1.

INFANTILES

Olimpic 15 - Avance 0
L. Estel 5 - Avance 2
Avance 6 - Villafranca 0
Escolar 3 - Avance 1
Avance 0 - Olimpic 3
Algaída 2 - Avance 5
Avance - Montuiri

ALEVINES

Avance 1 - Cardessar 2
España 2 - Avance 1
Avance 2 - L'Estel 1
Montuiri 1 - Avance 3
Avance - Escolar

La directiva, los socios, los aficionados desde el comienzo de la liga fueron cosechando ilusiones al ver de forma irreal que el Artá figuraba en los lugares destacados de la tabla y se codeaba con los grandes de la isla, pero aquella montaña de ilusiones (ascenso de categoría) se vinieron abajo debido a que la marcha de resultados, tapo o embadurno la vista de aquellas personas que en su momento debieron tomar las medidas oportunas (mayor disciplina en el equipo, no permitir tantas desfachatez en algunos jugadores, efectuar más entrenamientos, etc.).

Al final se tuvo que tomar una serie de medidas (jugadores de los aficionados y de los juveniles), que deberían haberse tomado mucho antes y no permitir que los foráneos sólo sirvieran para el partidillo del domingo menospreciando al rival o simplemente sin tener en cuenta los colores del Artá.

Hay que decir que este no ascenso, si bien en toda mira deportiva se busca lo mejor, ha sido provechoso en el aspecto económico ya que los gastos que reportaría estar integrado en la tercera balear son tan intensos que nuestro pueblo (pese a tantos Bancos y Cajas) no podría soportarlo.

Ahora a esperar si la actual directiva piensa seguir en las tablas o va a ser reemplazada por otra nueva. Esperemos que la Asamblea general de socios no se alargue mucho porque sea cual sea la decisión (quedar o irse) se pueda planificar la próxima campaña de acuerdo a nuestras posibilidades y siempre teniendo en cuenta a la integración paulatina de los jugadores inferiores al equipo de regional.

El equipo de aficionados con gran moral y sobre todo con una gran ilusión y pese a estar mermado últimamente en su formación habitual (pasaron Ginard, Artigues, al primer equipo) ha conseguido situarse al frente de su grupo (Can Tià Taleca, S. Servera y Escolar) y ahora en estas fechas está disputando la final al Duransa (otro sorprendente finalista al vencer al Söller y Cide). El partido de ida si bien fue favorable a los colores locales debió ser sin duda más amplio, puesto que los postes fueron los protagonistas del lance.

Un equipo que a principios de temporada no contaba en los planes de la directiva y que gracias a la tenacidad de algunos jóvenes y principalmente de Garau, han hecho posible que en la liga se codeasen con sus aspiraciones a los Poblense, Cide, etc. y que además han servido para que algunos de sus integrantes en algunos momentos fuesen base en el primer equipo y que ahora en la copa Presidente tienen una excelente oportunidad para llevar esa copa a las urnas del C. D. Artá.

Los juveniles han efectuado una gran campaña deportiva sólo algo apagada por los incidentes que hubieron en Llubí y que fueron antideportivos a todas luces (puesto que la retirada de un terreno de juego no es bajo ningún punto de vista aceptable y mucho menos en edad juvenil).

Líder de su grupo pese a la sanción deportiva de la federación y en estos momentos disputa la fase de ascenso a segunda división y el primer partido fue una excelente victoria no sólo por los dos puntos sino porque se lograron frente al líder del otro grupo y con dos puntales menos (por sanción) ya que no se notaron

sus ausencias. A esperar que no vuelva a ocurrir otro debacle como el de Llubí y que durante estos partidos que quedan puedan seguir formándose y luchando con el coraje y las ganas que han puesto durante toda la campaña. Ello contribuirá sin duda a que después de muchos años podamos tener un equipo en segunda división juvenil.

Los infantiles algo cansados y faltos de entreno para la disputa de tantos partidos frente a los mismos equipos con este gran fallo que supone esta cuádruple vuelta con que los ha obsequiado la federación. Demasiado conocidos los contrincantes y un equipo demasiado fuerte que ha deslucido la campaña al quitar el espíritu de lucha y la moral a los demás.

Si bien se ha conseguido un aceptable 4.º puesto, pero siendo el equipo más goleado de la contienda.

Los alevines están demostrando su saber, pero les sobra algo de vedetismo y muchas veces se olvidan de que lo primordial de un deportista son los entrenos y que luego los partidos son la culminación de la preparación que se viene dando cotidianamente.

DEPORTE ESCOLAR

El equipo de San Buenaventura ha venido participando con notable éxito de alumnado y de triunfos en los Juegos Escolares comarcales que se han venido celebrando en su fase de competición entre pueblos de la Zona de Manacor.

Se ha venido participando en Masculinos, en la categoría alevín e infantil y en los deportes más diversos: Fútbol (preparación del equipo para el próximo año), balonmano, Tenis de mesa, Ajedrez, Baloncesto y Atletismo (modalidad de Cross).

También en categoría femenina se ha jugado en Baloncesto, Tenis de mesa, Ajedrez, Atletismo (Cross).

NOTICIA DEPORTIVA

Para tratar de que los jóvenes y los no menos jóvenes sigan participando en la vida deportiva local (no sólo en competición interna, sino en competición provincial), se está montando o al menos se van formando y construyendo los cimientos de un club que abarcaría los deportes minoritarios (entendiendo por tales: Fútbol-sala, balonmano, voleibol, baloncesto, ajedrez, tenis, ping-pong, etc., no desdénando el Atletismo ni cualquier otro deporte que en cierto momento fuese del agrado de un suficiente grupo de personas en nuestro ámbito local).

En vista a la formación de este club, se ha montado para el mes de mayo una serie de competiciones a nivel local y que abarca el fútbol-sala, voleibol, ajedrez, tenis de mesa, tenis, y un semi-marathon que recorrerá las calles de nuestra villa.